

Vítězně ukončení války čtyřdohodou a hrdinné činy našich českoslov. legií spolu s neúnavnou činností dr. Masaryka a jeho družie přinesly nám samo-
statnost. Ale i ve vlasti naší bylo na války pilně
pracováno v tom ohledu, zejména byla to činnost
„Maffie“. Koncem května 1917. svolána byla
honeyčně po 3 letech znova říšská rada.

Před zasedáním říš rady podalo 150 českých spisova-
telů českým poslancům památný projev, v němž
je vyzývají, aby neohroženě hájili svobody národa
čes., jeho práva a požadavky. Nato svaz českých
poslanců podal v poslanecké sněmovně (30. 7. 1917.)
státoprávní prohlášení, v němž ohlásil, že se bude
domáhati sloučení všech větví československého národa
v demokratický stát českoslov., který by zahrnoval
i Slováky uherské.

Dne 13. dubna 1918. sešel se v Praze valný sněm
českoslov. poslanců, spisovatelů, zástupců obcí a j.,
aby manifestoval pro svobodu a samostatnost
našeho národa a odsoudil úřádku ministra
zahranic. hr. Greffina učiněnou národu našemu.
Po řečech předs. svazu čes. poslanců posl. Staňka a
místní spisovatele Jiráčka složilo shromáždění
slavnou přísahu, že bude každý sovně a věrně
pracovati pro osamostatnění naše a že všichni
vytrvají až do plného vítězství věci naší.

Todobné prohlášení učiněno též dne 28. září 1918.
v Praze. Dne 12. října 1918. podali čes. poslanci
Staněk, Friedler, Hruban a Fusar, cís. Rache tyto
požadavky: 1. Bezodkladné dosazení národní vlády
čes. 2. Účast nár. čes. na mírovém sjezdu, 3. přelozání

Dne 6. ledna 1918. se 300
čes. se všemi poslanci
čes. (i ti, kteří odsouzení
získali mandáty)
na sjezdu v Praze;
manifestovali pro
sebevěcní nár. čes.
a pro účast na
mírovém kongresu

všech českých pluků a jiných kermí do Čech. -
 K tomu odpověděl císař manifestem, který nijak
 neuspokojil a proto odmítnut.
 Již dříve zvolen ve zástupců celého našeho národa
 "Národní Výbor" v Praze, který vedení všech akcí
 a celého národa převzal. - (Meritům porážky a
 smutky na frontě rakouské i německé se množily)
 Dne 16. října 1918. odjelo poselství čes. poslanců do
 Švýcarska, kdež v Ženevě vyjednávalo se členy
 českoslov. vlády pařížské o vyhlášení samostatnosti,
 avšak ještě dříve, než se vrátilo, převrat proveden.
 Rakousko shnilé dodělávalo, až konečně kapitulovalo
 a přijalo podmínky presidenta amer. Wilsona,
 kde uznalo samostatnost státu československého.
 Telegrafická zpráva o tom došla do Prahy po 9. hod.
 dopoledne dne 28. října 1918. a rozletěla se
 bleskovy rychle po Praze i po venkově. "Národní Výbor"
 ihned ujal se vlády, a převzal veškeré úřady a vydal provolání
 k lidu.
 Nepopsatelné nadšení zmocnilo se všeho
 lidu v Praze. V krátké době proudily ulicemi
 ozdobenými prapory nepřehledné rýstupy lidu
 se zpěvy a hudby. Sokolstvo a členové dělnických
 tělocvičných ^{společností} udržovali pořádek, který nikde nebyl
 porušen. I domů a úřadů snímány rakouské
 znaky (orlové zhl.), důstojníci a vojáci snímali
 s čepic ^{pod}znaky rakouské, nahražovali je trikolor-
 y a dávali se do služeb státu československého.
 Nadšení nebralo konce a rozšířilo se ihned po
 všech ^{částech} vlastech československých, kam telegraf zprávy roznášel.

Den 28. října 1918. bude věčně
zlatým písmem napsán v dějinách
našeho národa!

Toho památného dne bylo navždy odvráceno
shnilé říší rakousko-uherské i dynastii habsburské.

V historii národa československého stal se tu
obrovský, nedozírně významný převrat.

Po 300leté porobě a krutovládě habsburské stali
jme se konečně samostatnými a nezávislými,
samostatný stát československý stal se skutekem.
Němčicko, Morava a Slezsko, ale i ^{hradišské} Slovensko,
které přes 1000 let žilo pod krutovládou maďar-
skou, spojeny v jeden stát.

Od 28. října 1918. sami si budeme dávat zákony,
od toho dne nebude nás více vyssádati a
utlačovat vláda cizácká. Miliony daní nepůjdou
více do Vídně, ale půstanou doma ku zvelebování
našeho státu, školství a podniků národních!

Vilava osvobození
nár. ve Třtici.

Jako každá - i nejmenší - veska - oslavila i naše
obec důstojně nabytí svobody a samostatnosti
našší.

Hlavnost ve zdejší obci konala se v neděli dne
3. listopadu 1918. a vydařila se na krásné sluneční
pohody znamenitě. Dopoledne shromáždil se
malebný průvod: v čele školní děti s praporečky,
veškeré spolky, obecní zastupitelstvo, hoši a dívky

s národních krojích a kástupy všeho lidu na dolní návsi. Před 11. hod. odebral se pak průvod na zvuků veselé hudby do kostela, kdež sloužena slavná mše sv. Když po skončení mši všekern lid na průvodu hudby pánotoval nadšeně národní čes. hymnu „Kde domov můj?“, nemístalo snad jediné oko bez slzi radosti. - Bylo to zajisté poprvé, co zazvula se celebrná naše hymna klenbou kdejšího kostelíka. - Vdpoledne o 1½ hod. shromáždil se tentýž průvod opět na dolní návsi. V čele jela četa banderistů na koních a v průvodu byl sbor družiček s ozdobenou lípou „Liberty“, která pak byla na památku blížě horní budovy školní nasazena. Za zvuků hudby odebral se pak průvod k horní budově školní, kdež na ohrazeném místě u kříže připraveno místo pro památnou lípu. (Ta tím účelem tam již dříve poraženy 3 kaštany, které tam stávaly). Slavnostní řeč proslavil říd. učitel. Vzpomenul v ní velikých zásluh našich slavných legií, našeho slavného národního osvoboditele dr. Masaryka, pres. amer. Wilsona a států dohodových, jimž všem povolána klučně „sláva“. - Na to s průvodem hudby zapělo celé shromáždění náč. českou hymnu, „Hej Slovane“, a jiné národní písní, při čemž nasazena okrášle ná lípa „Liberty“. - Potom odebral se průvod k oběma horním sadům (na návsi u dvora), které nově pojmenovány a postaveny tu nové tabulky s nápisy: „Sad Wilsonův“ a „Sad Masarykův.“ -

Obtud pak hnul se průvod na dobné náves, kde -
v sadě postavena tabulka s novým pojmenováním
„Sad čsl. legií.“ - Zdařilá tato slavnost ukončena
pak koncertní a taneční zábavou v hostinci
obč. Frt. Vágnera. -

Po ukončených slavnostech vrátil se lid opět ku
své práci, kterou nyní sajísté s větší chutí mohl
konati, neboť věděl, že plody práce zústanou doma,
že pracuje pro svobodnou vlast svou. -

Po dlouhé době opět zavlály čes. prapory ^{byly} ~~na~~ ^{králov.}
hradu na Hradčanech, jež zabrať Nář. Výbor,
Lokolové a stělcí čes. udržují tu stráž. -

Z úřadů státních odchází něm. nepřátelští
úředníci a jejich místa obsazují Češi. Maďarské
a jiné cizí pluky opouštějí Čechy a české pluky
s radostí lidem vítané vrací se po dlouhé době
opět do vlasti. ^{ve vlasti, s láskou, s vděkem, s nadšením} - Československé vojsko musilo pak
brannou mocí obsaditi města a místa ve změn-
ěném území, ^{pro Čechy} ješto Němci nechtěli uvrátiti vládu
československou. - Naši nepřátelé v poslední chvíli
chtěli ještě vyvézti za hranice, co se jen dalo,
hlavně potraviny, avšak ostrážitost čes. úřednictva
tomu zabránila a mnoho vagonů vrátilo zpět.
Tak i knížeti Fürstenbergovi, nepříteli Čechů, zaba-
veno mnoho zásob, které chtěl za Lánu odvésti do
Vídne. -

V neděli dne 3. listopadu 1918. vykonal čes. lid
v ohromných zastupech pouť na Bílou Horu, aby
ade manifestoval, že odcizený jsou následky
nešťastné bitvy bělohorské r. 1620. Při návratu zavá-
-

do Prahy stáhl lid Mariánský sloup na Staroměstském náměstí, jenž připomínal pokoreni Čechů po bitvě bělohorské. -

Dne 14. listopadu 4. r. sešlo se ústavodárné, Národní shromáždění, jež slavnostně zahájil jeho předseda dr. Karel Kramář. Tu prohlášen pod habsburský a zbavena všech práv na trůn český, náš stát československý prohlášen svobodnou československou republikou a prvním jejím prezidentem zvolen náš národní osvoboditel dr. Tomáš G. Masaryk. Předsedou sněmovny zvolen Fr. Tomášek, místo předsedy Fr. Udržal, dr. Ant. Hajn, Al. Konečný a Slovák dr. Metoděj Bela.

zároveň zvoleny podle tituly šlechtické a schváleno právní velkostatků pro bezmnož.

za členy vlády československé zvoleni: Dr. K. Kramář, minist. předsedou, dr. Eduard Beneš, ministrem zahraničí, Gustav Haberman (minist. vyučování), dr. Mořic Krubčan (min. umění), Václav Kofář (min. nar. obrany), Kar. Prášek (min. orby), dr. Alois Rašín (min. financí), Fr. Kaněk (min. veřej. prací), dr. Frt. Soukup (min. spravedlnosti), dr. Ad. Stránský (min. obchodu), Jiří Štrůbrný (min. pošt), dr. Vávro Šrobár (min. křesťanství), dr. Mil. R. Štefánek (min. vojenská), Ant. Švehla (min. vnitra), dr. Leo Winter (min. lid. přeč), dr. Bohusl. Urbenský (min. lidový záhy) a dr. Tzidor Zahradník (min. železnic). -

Památným přistane vždycky den 21. prosince 1918. Toho dne přijel po 4 letech pobytu v cizině do Prahy náš národní osvoboditel a 1. prezident republiky československé dr. Tom. G. Masaryk. Vjezd jeho do Prahy byl triumfální a uvítání

jeho velihostojení, jakého snad Praha dosud neviděla. Státisíce lidu pražského a ze všech končin čsl. republiky vítalo sdečně a nadšeně presidenta, jenž ve slavnostně ozdobeném vlaku přijel se svou družinou o třet. odpoledne na Wilsonovo nádraží, vítán všude ^{později} ~~rozd~~ hranic českých na všech nádražích. Praha slavnostně vyzdobená ^{královsky} vítala ho za blaholu všech pražských kvonů a výstřelů z děl. Na Václavském náměstí a v ulicích, kudy průvod měl se ubírat, těsnila se hlava na hlavě, diváci obsadili nejen všechna okna, ale i střechy domů a jiná místa dostupná. Netrpělivě čekaly kástupy již od časného rána na vykázaných místech a bouře jásotu oživovala se bez přestání, když v nekonečném průvodu konečně přiblížoval se slavnostně kočínami vyzdobený automobil presidentův obklopený po stranách trojnásobnou čestnou stráží legionářů čsl. - Vše uvítán byl president dr. K. Kramářem (min. předs.) a mistrem spisovatelem A. Jiráskem na Wilsonově nádraží; potom též na Staroměstském náměstí pražským tehde. starostou dr. Frim. Lámallem. - Již za sěra dorazil slavnostní průvod do sněmovny na Malé Straně, kdež složil ^{slavnostní} slib dr. Masaryk jakožto president českosl. republiky, načež odebral se do svého sídla - hradu pražského - jenž po staletích hostil opět vládce z krve české. - Dne 22. prosince 1918. přednesl president 1. své poselství ve hradě

mažském předčleny Národního Shromáždění a
zástupci spojeneckých mocností. -

V prosinci 1918. vykonala mládež školní a
doručí učitelstva po obci sbírku ve prospěch
sirotků a rodin po padlých legionářích, cel.
jež vynesla celkem 237.10 Kč. -

V listop. 1918.
vyhořely ve dvoře
kolony vel. množs.
obil' neoymlac.

Ve "štedrých dnech" československého Červeného
Kříže dne 25. března 1919. sebráno v obci nejvíce
216.16 Kč. ve prospěch jmenovaného lidumilného
kažení.

Dne 19. ledna 1919. zahájen ve Versailles u Paříže
mírový kongres, v němž zastupovali naši repu-
bliku. dr. K. Hramář a dr. E. Beneš. -

Ve dnech 3. až 9. m. března 1919. provedeno po celé
republice českosl. překotkování bankovek, při
čemž polovina předložených těchto peněz papíro-
vých stažena. Po celou tuto dobu hranice repu-
biky čsl. přísně uzavřeny, aby se k nám
nedostaly papírové peníze (rakouské) z jiných
zemí. - Na to proveden též soupis veškerého
movitého jmění a pohledávek knihovních v repu-
blice čsl. ku zjištění veškerého národního majetku. -

V dubnu t. r. vyho-
nána ve kd. obci
sbírka stříbrných a
stříbr. mincí a
věcí pro platby
poklad. čsl. republiky.

Znamenanati sluší smutný den 4. května 1919.
Toho dne zahynul dr. Mil. R. Štefaník, náš
ministr vojenství, znamenitý hvězdář a jeden
z nejzasloužilejších budovatelů samostatnosti
českosl., když letadlem vrátil se po více letech
do vlasti osvobozené. Letadlo se vřítelo, když
chystalo se přistáti nedaleko Bratislavy na
Slovensku. - Čest nehynoucí budíž jeho památce!

Leto několik měsíců uplynulo od skončení války světové a již novou válku začali Maďaři.

Pálili, vraždili a loupili; co mohli, odolekli Maďaři domy.

Vpadli se značnými silami v květnu 1919. do Slovenska, jež chtěli opět zpět dobyti, byli však brzy přinuceni Slovensko opět vykliditi.

V bojích těchto padlo mnoho našich statečných lidí.

Zaznamenati sluší ^{převážně} povětrnost, jaká panovala v květnu 1919. - Zima potrvála nejen přes celý duben t.r., ale až do 2. polovice května. Dne 17. a 18. května t.r. byla ^{ještě} velká zima, padal sníh a mráz, čímž polní práce velice se opožďovala. Stromové rozvílo teprve koncem května.

Celá řada dříve německ. měst v česk. pětistém obecním zastupitelstvu: C. Bultějovice, Brno, Horníky atd.

V červnu 1919. provedeny dle nového obecního řádu volební volby do obcí, v nichž skoro všude dosáhla většiny strana sociálně demokratická. Tak i ve zdejší obci.

Nově zvolení členové zdejšího ob. zastupitelstva jsou: Frt. Pošta (č. 20.), Frt. Floráček ml. (č. 68.), Alois Urban (č. 15.), Adolf Fric (č. 42.), Kar. Sajler (č. 62.), Václav Fousek (č. 48.), Frt. Černý (č. 113.), Stanisl. Uhlík (č. 114.), Jos. Kořán (č. 102.), Boh. Holík (č. 100.), Boh. Krob (č. 131.), Jos. Prošek (č. 5.), Stanisl. Černý (č. 57.), Em. Udrých (č. 7.), Stej. Trkal (č. 49.). - Slib složil toto nové zastupitelstvo ob. dne 29. června 1919. - Starostou ob. zvolen Stanisl. Uhlík, prvním radním Karel Sajler. -

Dne 9. července 1919. nastoupilo nové ^{2.} ministerstvo s ministrem prezidentem Vlastim. Tusarem v čele; v něm zastoupena byla strana social. demok. 4 členy, strana čsl. nář. socialistů 5 členy, strana

agrární 4 členy, Slováci 2 členy. Odstoupili členové:
 dr. M. Heubner, dr. M. Rašín, dr. K. Harnáček, dr. M.
 Stranský, dr. Fr. Louhup, dr. B. Vrbenský, dr. T. Za-
 hrádník. Nově nastoupili: M. Tusa, dr. Cyril
 Horáček (agr.) (min. financí), A. Hampl (scr. práce),
 dr. Gust. Heidler (obchod), dr. Fr. Veselý (spravodln.), dr.
 F. Houděk (výživní). - Později ještě odstoupil
 min. veřejnéh. školství a náhraden dr. Fran-
 -kem (scr. soc.) a dr. C. Horáček ^{nahrazen} - Kamenem Lountágem
 (agr.). -

Od 24. září 1919. stahovány staré rakouské koruny
 a 2 koruny se sávkou 10% a ^{1. října 1919.} vydány nové čsl.
 koruny a pětikoruny. (Tak vydány 50 a 100 K a 10 Kčst. -)

V předvečer 1. výročí našeho náv. osamostatnění
 dne 27. října 1919. konána v Praze na Václ. náměstí
 velká smuteční slavnost (= trýzna) na počest
 našich padlých ve válce světové. Zahájena
 min. předsedou v zastoupení churavého presi-
 -denta s pořadem hudebním a pěveckým; při
 ní zahlaholily veškeré zvony pražské a ozývala
 se střelba z děl.

Také zde ve Třtici oslavena památka padlých
 večer dne 27. října t. r. Za vů. zapálena hranice,
 při níž předneseny deklamace a písně.

První výročí dne 28. října jako všude i zde osla- ^{1. výročí 28. října.}
 -vováno. Bohužel tento 1. národní svátek
 pokážen špatným počasím, neboť po celý den
 padal hustě sníh.

92.
Také 30. října t. r. a 31. t. u. padal nepřetržitě sníh, tak
že ho napadly ohromné spousty, - jako v největší
zimě. Sníh nadělal velikých škod na stromoví,
které mělo ještě zelené listí jako v létě.
V sadech a v lesích mnoho stromů sněhem
polámano a zničeno. - Mnoho bramborů,
cukrovek, zeleniny, ano i ovoce, které nebylo
dosud očesáno, - zasypano sněhem a nemohlo
být sklizeno. Ještě setí pšenice se toho roku
opozdilo, kůstalo mnoho polí neoseto. Škody
tím způsobené byly ohromné. - Sníh kůstalo
pak brzo a začalo mrznouti. Počátkem
listopadu jelo se již na saních a vody
zamrzly. - Byla to událost katastrofální, tak
že podobně nejstarší lidé nepamatovali. -
Dne 7. listopadu 1919. (památn. histor. dne) ratifikován
(stvrzen) v Národním shromáždění mír v Versailles,
čímž uznán náš stát mezinárodně a skončena
formálně světová válka. -

Dary potravin a
obuvi (šat) z Ameriky

Na popud okr. komitétu českosl. péče o dítě v Nov.
Skašici zřízen zde místní komitét pro čsl. péči o
dítě, jenž převzal starost o výživu chudých dětí.
Díky šlechetné pomoci amerického národa došly
ze Šeo. Ameriky pro čsl. děti typické podvýživou
potraviny: kondensované mléko, kakao, mouka,
rýže a tuky, později i šatstvo a obuv, jež rozdány
nejpotřebnějším dětem. Obec propůjčila na ob. úřadě
místnost, kde vařeno pro děti kakao a polévka
pod dohledem choti říd. učitele. Skavováno celkem
79 dětí a 9 hojících žen a pice od 2. července 1919. do konce
února 1920. -

R. 1919. byly úředně stanovené ceny obilí v naší republice tyto: 1q pšenice 60Kč., žito 60Kč., ječmen 55Kč. a oves 55Kč.. Kdo dodal obilí státu do 1/10. 99. dostal příplatek 20Kč. na 1q. Brambory ranné 90Kč., do 15. října 1919: 60Kč.

Maximální ceny obilí r. 1919.

~~Dne 3. ledna 1920~~
~~Nová církev 1919~~ založena v Praze nová samostatná nář. církev československá, * jež navádí československé bohoslužby, odstraňuje celibát a chce osvoboditi náš národ deštěm (od jha římského).
* (Předsedá dr. Farský a jin. vlasten. kněží)

V památce schůzi Národního shromáždění dne 29. února 1920. dostalo se naší republice definitivní ústavy a schválen volební řád do Národního shromáždění. Ústavní listina začíná těmito památnými úvodními slovy:

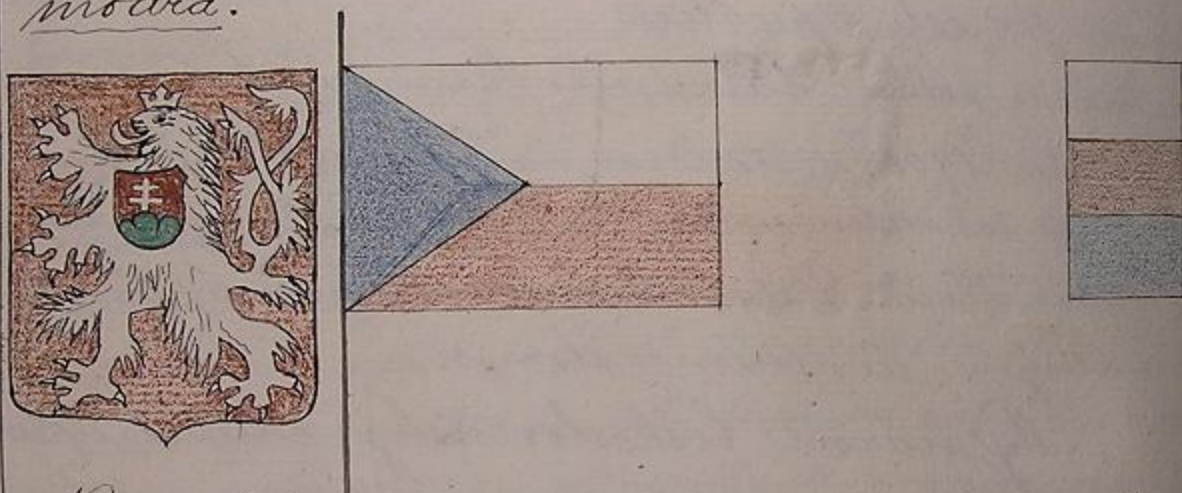
Ústava republ. čsl.

„My, národ československý, chtějící upravit dokonalou jednotu národa, zavésti spravedlivé řády v republice, zajistiti pokojný rozvoj domoviny československé, prospěti obecnému blahu všech občanů tohoto státu a zaručiti pořechnání svobody přístupu pokolením, přijali jsme ve svém Nář. shromáždění 29. února 1920. ústavu pro československou republiku, jejíž znění následuje. Při tom my, národ československý, prohlašujeme, že chceme usilovati, aby tato ústava i všechny zákony naší země prováděny byly v duchu našich dějin stejně jako v duchu moderních zásad, obsažených v hesle sebeurčení; neboť chceme se přičleniti do společnosti národů

jako člen vzdělávací, mírumilovný, demokratický a pokrokový."

Přijal následující státní znak: Na červeném štítě stříbrný locasý lev v pravo hledící s jazykem vyplazeným - na prsou červený šátek se znakem Slovenska. - Vlajka (nář.) státní: Věchní pole bílé, spodní pole červené, mezi něž pšunut je modrý klín od řerdi do středu vlajky.

Barvy republiky čsl. jsou: bílá, červená a modrá.

Národní shromáždění skládá se ze dvou sněmoven, sněmovny poslanecké a senátu. - Sněmovna poslanecká má 300 členů (nad 30 roků věku) volených na 6 let, senát 150 členů volených na 8 let (po věku pšstky). Na základě nového volebního řádu vykonány volby do poslanecké sněmovny dne 18. dubna 1920. a do senátu dne 25. dubna 1920.

Při volbě dne 18. dubna 1920. ve Trčici obdržela strana čsl. soc. demokrati 208 hlasů, strana agrární 152 hlasy, " nář. demokratická 6 hl., " řivnostníků 4 " " lidová (klerikál.) 2 "

Při volbě do senátu (25/4): str. soc. demokr. 170 hl., agr. 131 hl.

Při těchto prvních volbách zvoleno (do posl. sněmovny):
 českosl. poslanců 197,
 německých ... 72,
 maďarských ... 12.

Do senátu zvoleno: českosl. senatorů 95,
 německých ... 37,
 maďarských ... 3,
 ruských ... 1.

Československé legie v Rusku vrátily se nejpozdějiší ^{Návrat rusk. legií.}
 z Sibíře do vlasti; strávily tam 1½ roku skoro ^(žili nejčastěji asi 100.000 mužů.)
 ve stálých bojích s touhou po vlasti. Zprávy z vlasti
 o vpádu Maďarů do Slovenska velice je znepo-
 -kojovaly. Jak velice si přáli návratu, aby
 mohli vlasti přispěti ku pomoci! Teprve
 nátlakem veřejnosti uspišena doprava jich
 do vlasti pomocí lodí amerických, anglických
 a japonských. Od počátku r. 1920. teprve
 přijížděly transporty jejich rychle za sebou. Dne
 17. června 1920. přijel teprve generál rusk. št. legie
 Syrový se štábem* do Prahy vítán nadšeně ^{S tím i syn zapiso-}
 od zástupců lidu čes. - Doprava legií ruských ^{- oatele této kroniky}
 děla se částečně přes Tichý ocean v Ameriku ^{vrátil se po 6 letech}
 do Evropy, částečně Tichým a Indickým oce- ^{domů - do náručí}
 anem kolem Asie, suetským průplavem ^{svých drahých.}
 do Terstu. Musili tedy naši chabí hoši
 obeplouti skoro celou zeměkouli, než se dosta-
 -li po letech do vytyoužené vlasti, kterou skoro 6 let neviděli.
 Ve dnech 28. až 30. června 1920. pořádán v Praze
 památný VII. slet všesokolský. Zdařilý jeho průběh
 na obrovské účasti lidu českého i ciziny přispěl

Dne 26. července 1920.
vyšel zákon z.
o celkové statistice
a srovnání jistoty
a peněz. -

k ocenění a umění našeho národa v síni.
R. 1919. založena ve Třtici dělnická tělocvična
jednota; v červenci 1920. sokolská jednota.

V dnech 16. - 19. února 1921. provedeno v celé čsl.
republice sčítání lidu. V nejvíce obci byl
sčítacím komisařem říd. učitel.

Zjištěno ve Třtici 154 bytových stran a 718 přítom-
ných osob. K náboženskému vyznání bylo:

1 českobratr. vyznání, 1 evang. augsb. ^{reform.} vyznání,
281 rím. katolíků, 242 českoslov. církve a 193 bez
vyznání. K posledního sčítání bylo zde 705 oby-
vatel se tedy přírůstek 13 osob, ač v jiných obcích
jevil se naproti značný úbytek - následkem
války. - 25. února 1921. ustavena nová míst. šk. rada, předsedou zvolen říd. učitel.

- Maďaři snažili se dosadit opět - proti vůli mocnosti
dohody - za krále vypuzeného Karla Habsburka,
který za tím účelem přijel tajně ze Švýcarska do Uherska.
Následkem toho vyhlášen 21. října 1921. částečná
mobilisace českoslov. armády (1. září samostatnosti,
a Maďaři donuceni prohlásiti navždy rod habsburk.
za sesazený. - Karel Habsburk i s rodinou převezem
na ostrov Madeira v Atlant. oceáně, kdež v místě
Funchalu dne 1. dubna 1922. Karel Habsburk zemřel.
Demobilisace čsl. vojska provedena během měs. listopadu.

Maximální ceny obilí stanoveny úředně takto:

žito 1 q = 180 Kč, pšenice 180 Kč, ječmen 175 Kč, oves 170 Kč, a
brambory 37 Kč. - Skoupky tedy ceny ob. od r. 1919. na výši
skoro trojnásobnou. - 1 kg cukru 826 Kč. -

Na památku přilepeny jsou vedle první československé
známky poštovní.

Podzim r. 1921. vyznamenal se silnými neobvyklými
prudkými větry.

Zima r. 1921.-22. byla skoro bez sněhu, teprve
v únoru a v březnu napadl sníh, který
~~byl~~ zase roztál počátkem dubna. Zima
pak dodržovala, tak že vegetace a rozkvet
stromů se velmi opozdil; teprve ve 2. polovici
května stromy rozkvetly. — ^{celé léto r. 1922. bylo neobyčejně deštivé.}
^(Slunečný den, byl zvláštností.)

Dne 22. ledna r. 1922. zemřel v Římě papež
Benedikt XV. a 6. února t.r. zvolen papežem
Pius XI. —

Dne 18. února 1922. vydány první naše kovové
peníze českosb. : 20 haléře, 50 haléře a později čsl. koruny.
R. 1920. vykoupenu od velkostatku pozemky (13 ha)
na vsi Mexi hřbitovem a silnicí cestou do
Nov. Strašecí za cenu 1'50 Kč za 1 m². — Na těchto
pozemcích počalo se pak, stavěti, r. 1921. vystavěl
tu u cesty ke Strašecí stodolu Boh. Holík (č. 100),
pak vystavěny dále 3 domky; r. 1922. vystavěny
tamtéž 1 stodola a 5 domků a r. 1923. tři domky
a 1 stodola; celkem 11 domků a 3 stodoly,
tak že obec naše čítá nyní 145 čísel.
Mexi vykoupěním pozemky je též jeden
(č. parc. 184 1/2.) pro školu učení, — blízko hřbitova.
R. 1922. byl zdejší dvůr státním pozemkovým
úřadem rozparcelován. Toho roku sklízela
tu správa velkostatku naposledy. Na podzim
občanstvo zdejší obce poprvé osévalo pozemky
ode dvora odkoupené. Zbytkový statek se dvo-
rem a budovami hospodářskými pronajal
na podzim t.r. p. V. Krause ze Hřebečnick.

Počátkem měs. října 1922. nastoupilo ministerstvo
A. Loehly, jež vystřídalo ministerstvo úřednické
(ministr-předs. Cerný).
Dne 5. ledna 1923. spáchán na raslouž. našeho
ministra financí dr. Al. Rašínův vražedný útok,

98.
následkem jehož tento o naši republiku tak zasloužilý
muž zemřel dne 18. února 1923. a popelován
dne 21. p. l. x. - Teť nehynoucí jeho památce!
Zařazení slouží, že vláda naše, kabala a
vykoupení statek a zámek, na Lánech ^{její náklady znovu přidala a přestavila} jako to
sídlu presidenta republiky. - Dne 11. srpna 1921.
vrátil se náš milovaný president dr. Masaryk
z itals. ostrova Capri, kdež po nemoci dlel na
zotavení, a usídlil se na zámku v Lánech,
tak že od těch dob dlel skoro stále tam - tedy
v našem okrese a nedaleko od nás - přijímaje
tu všeké návštěvy cizích hodnostářů (těž krále
sebe. Alexandra):

Dne 13. května 1923. zemřela na Lánech, choť našeho
p. presidenta p. Charley J. Masaryková, ve stáří 73 let,
pochoována prozatím na hřbitově v Lánech.

Zemřela byla paní šlechtěná, vysoce vzdělaná,
která na války světové mnoho vytrpěla od mstivé
vlády rakouské. - - - Ať podem Američanka více
cítila s národem naším, a svému manželovi byla
v dobách nejtěžších - na války - velikou oporou a
pomocnicí. Národ náš zachová jí po všechny časy
nehynoucí úctu a odečnou paměť. - - -

Dne 21. května 1923. o druhém svátku podtodušním
konána zde památná slavnost odhalení pomníku
padlým vojínům ve světové válce ze zdejší obce.
Pomník postaven na prostranství u školy vedle
lípy Svobody a zhotoven ze žuly sochařem p. Toupa-
líkem ze Hšce. Nese nápis: "Tu věčně paměti na
vás, kteří jste umírali v dáli, vzpomínajíc nás
v běhu války od 26. 7. 14. do 28. 9. 18., kdy vzšlo slunce
svobody nad hroby vaše ^{u nás} R. novému životu.
(Ozdoben jest kovovým věncem z tepané mědi.)" Strana 137:11

Na ostatních 3 stranách jsou jména 24 padlých a sice: Slavnostní průvod v čele s obec. zastupitelstvem, škol. mládeží s učitelskem, pěškeré místní spolky a velké pástupy lidu - shromáždil se na dolní návsi (o 11. hod. dopol.), odkud s hudbou se odebral k pomníku smutečně zahalenému. Slavnostní řečník - čsl. farář br. Jos. Hlaváček z Lísan - krásnou, dojemnou řečí promluvil k účastníkům, načež pomník odhalen a a zvuků nář. hymny a ozdoben pak státní vlajkou a věnci.

Pomník postavený péčí ob. zastupitelstva a Hampe-
ličky (500 Kč) a čtenářs.-ochotnického spolku (100 Kč) stál
celkem as 8200 Kč, k čemuž čistý výnos slavnosti
velice přispěl. - Bude zajisté ozdobou dějiny obce.

Dne 16. září 1923. provedeny - jako všude v Čechách - nové
volby obecní, v nichž dosáhla většiny strana
komunistická. Ze všech odevzdáních lístků 402
(platných 398) dostala strana komunist. 208 hl. a agrární
(čili republikáns. str. venk.) 190 hl., následkem čehož
obdržela I. skupina (kom.) 8 mandátů a II. skup. (agr.)
7 mandátů.

Zvoleni z I. skup.: Holík Boh., Uhlík
Stanisl., Truksa Rob., Černý Stanisl., Tarant Petr,
Ryba Emil, Ryba Jos., Frydrych Karel.

z II. skup.: Vozěch Emil, Korf Emil, Bichrt Jos. (z. 67.),
Pošta Frt., Hlaváček Jos., Hejda Jos., Cecile Frt. (z. 124.). oprava.

Ob. starostou zvolen obc. Boh. Holík, prvním radním I. radním byl
Emil Vozěch, obecním důchodním Emil Ryba a st. Uhlík
pol. komisárem Petr Tarant.

zimna r. 1922.-23. byla mírná, bylo jen málo sněhu.
Od polovice března r. 1923. bylo pěkné, teplé počasí,
takže v březnu bylo skoro většinou prázdné.
Jaro a celý červen r. 1923. byly deštivé a stude-
né, kdežto podzim byl pěkný a teplý. Dne 1. října
s. r. bylo neobyčejně parno.

Volby r. 1923.

Zima (1923. 24.) byla velmi tuhá a stálá, sníh
zůstal ležeti skoro až do polovice března
Jaro r. 1924. bylo nestálé; březen a zčásti
i duben byly chladné a deštivé. Letí se
prodloužilo až do května. Květen a červen
(až do $\frac{1}{2}$ července) byly pěkné a slunečné.
Uroda byla velmi pěkná; ovoce, zvláště
jablek a hrušek bylo hojně.

Léto (1924. 25.) byla mírná, skoro bez sněhu
se suchými mrazy.

Tento zapisovatel ř. uč. A. Fucholt odchází
dnem 1. září 1925. na vyžádání odpočinku
a odstěhuje se do Nov. Strašecí, předává
vedení ob. kroniky ob. úřadu, od něhož
je převzal.

Ve Třtici dne 20. srpna 1925.

Ant. Fucholt
ř. uč.

